

Anotace

Již před více než 200 lety David Hume spolu se svým současníkem Adamem Smithem postulovali, že etické jednání člověka vychází především z jakéhosi „morálního citu“. Zjednodušeně řečeno oba mají za to, že to jsou vášně, co určuje jednání. Hume dokonce říká že: „rozum je a má být otrokem vášní“ (...). Je možné, že tímto výrokem spolu s dalšími probudil z dogmatického spánku jednoho z největších filozofů všech dob Immanuela Kanta, který po dlouhém bádání dochází k závěru, že rozum a nikoli vášně určuje jednání. Resp. že rozum je s to určovat jednání nezávisle na vášních. K řešení otázky, jaká je role mravního citu v etickém jednání mohou významně přispět poznatky současné vědy. Při jejich rozboru využijeme metod analýzy, syntézy a komparace. Cílem této práce bude za pomoci empirických věd reflektovat, jaký je vztah empatie, mravního citu a etického jednání a tím přispět k řešení složité otázky, která trápila filozofy a teology od nepaměti, k otázce, jaký je vztah rozumu, vášní a etického jednání.

Klíčová slova

Kant Immanuel, Hume David, empatie, etické jednání, prosociální chování, svobodná vůle, filozofie mysli, etika, kognitivní věda, neurověda, psychologie, fMRI, sympatie, soucit, mentalizace, teorie mysli, poruchy osobnosti